

Sjónarmið

Gevið rækjufлотанum ans

Nú nógv hevur verið tosað og skrivað um studning til fiskivinnuna og annað, kundi eg ugsað mær at gjørt hesar viðmerkingar til hetta. Nú hugsi eg serliga um rækjuvinnuna

Fyri tað fyrsta má man væl skilja ímillum studning til fiskivinnuna í heimasjógv og so fjarfiskiflotan. Ti her má vera ein stórur munur, ti man kann siga at heimasjógvin hava vit møguleika at røkja á skilabesta hátt sjálvir.

Men tá talan er um annan sjógv og internationalt øki, eru tað jú aðrir, ið bestemma, og útnýta vit ikki tey rætti, sum vit gjøgnum mong ár hava vunnið okkum og harvið fingið søgulig rættindi uppá, so missa vit tey eftirhondini. Ti samráðingar eru á hvørjum ári, har allir vilja lata okkum minst møguligt av kvotu.

Hava vit tá ikki árið frammanundan brúkt alla okkara kvotu ella fiskidagar, so verður hetta brúkt ímóti okkum. Sum dømi kann nevast, at dagatalið í fjør bleiv skorið niður frá 2700 døgum til 1300 dagar við Svalbard.

Eisini á Flemish Cap eru harðar samráðingar at fáa okkum at skera niður uppá veiðuna. Og útlitini fyri at hinir fáa betri kort á hondina eru serliga til staðar nú, ti rækjufloði okkara minskar ár undan ári og sjálvsagt kunnu vit ikki útnýta bæði svalbardskvotuna og Flemish Cap kvotuna ísenn, tá vit hava nógv færri rækjuskip nú enn fyri bert fáum árum síðani.

Og rækjuflothin minskar

jú, ti at hann klárar seg ikki. Hetta er harmiligt, ti man skal hugsa um, at alt hetta er rávora, sum vit tilføra landinum uttan at vit lata kvotu til aðrar á føroyskum øki afturfyri.

Ti missa vit hesi rætti, aftur fáa vit tey ikki, tað er sikkut.

Harafurat at alt, sum tú skalt nýta, skal frakast yvir, so sum pakningur, proviantur o.a.

Tá man so hugsa um at rækjuprisurin er fallin nógv hesi seinastu árin, so sigur tað seg sjálvt, at ringt er at fáa tað at hanga saman, ti meðalprisurin er tí vit fiska er rættuliga lágur - um 14

verður um, at rækjuskipini ongantíð hava fingið stuðul, og eg tori at pástánda, at hesi skip hava vant seg til hesar umstøður, men ein grensa er sjálvsagt. Ti man sær at hóast bæði grønlandingar, norðmenn og canadiarar hava loyvi at fiska her, so koma teir her næstan ikki, ti teir høvdu als ikki fingið tað at borið seg undir hesum umstøðum.

Vit mugu eisini hugsa um, at vit fiska í internationalum øki, so her eru tað ikki vit, sum ráða, og alt, sum vit

uppaftur, tá tað fyrst er farið.

Landsstýrið hevur lagt eina linju, t.d. verður flutningsstuðul latin fyri at flyta fisk í Sandoyinna. Alt gott um tað, men um vit skulu samanbera, so hava vit ein munandi longri flutning enn teir. Og sum tøluni ljóða, so verður kanska ein stórri prosentpartur av veiðuni hjá okkum viðgjörður í Føroyum enn t.d. frá feskiskafлотанum undir Føroyum. Tá kann man eisini hugsa um, at hin parturin av veiðuni hjá okkum verður fult út

løn frá landinum, tá teir eru heima millum túrarnar. Íslendingar og norðmenn fáa ein munandi skattalætta, sum vit tibetur hava fingið ein part av nú, takkað verið Anfinni Kallsberg.

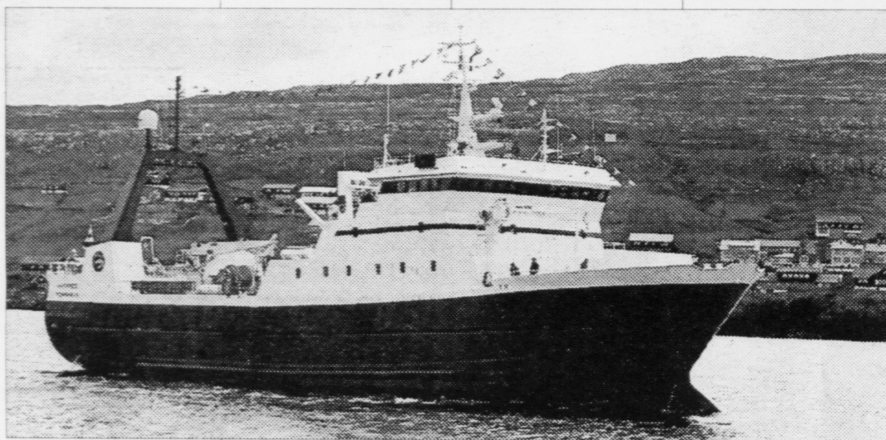
Harafurat kunnu vit als ikki samanbera okkara veiðimøguleikar við canadiarar og grønlandingar, har teir fáa tað í hálið, sum vit fáa um døgnið + at tað eru nógv stórri og dýrari rækjur, teir fáa.

Afturat hesum kemur so, at reiðarini hjá teimum kunnu hava eitt nógv lægri hýruprosent, men álíkavæl fortjena teirra fólk nógv meira enn vit av tí at teir fiska so nógv. Hýruprosentið hjá teimum liggur um 22%, meðan tað hjá okkum liggur um 35%.

Ein meðal rækjubátur hjá teimum fiskar fyri einar 70 mill., meðan vit fiska fyri einar 30 mill. So tað sigur seg sjálvt, at her er nærsagt onki samanberingargrundarlæg. Um teir fiskaðu undir okkara umstøðum, so fóru teir so logandi á heysin eftir bert stuttari tíð. So eg vil pástánda, at vit eru so nógv effektivari enn teir.

Ymisk ljóspunkt eru tó at hómá, t.d. eru kinesarar byrjaðir at keypa sera stórar nøgdir av rækjum og hetta skuldi ført við sær, at rækjuprisurin skuldi kvinkað uppfeitt, og tá skuldi so aftur kunnað farið at verða sera lønandi at fiska rækjur.

**Bjarni Petersen,
Arctic Viking,
Flemish Cap**

Vit mugu vísa rækjutrolaranum ans, ella missa vit teir

Nú liggja tey stóru rækjuskipini fyri tað mesta á Flemish Cap meginpartin av árinum, so hetta skapar nógv arbeiði og verður til okkara eyka útreiðslur so sum at fólkid skal skifta við flogfari og rækjurnar kosta nógv at flyta heim ella til Europa + at oljan er nakað dýrari her.

kr. kg. Uml. helvtin av veiðuni verður flutt til Føroya og verður til okkara eyka arbeiði og gevur nógv arbeiði av sær, so ikki mátti verið órimuligt, at landið læt eitt sindur í stuðuli til t.d. flutning av veiðu og fólk. Serliga tá hugsað

kunnu fiska her, er eitt eyka ískoyti til føroyska búskapin, ti her troysta vit ikki okkara egu resursir.

So vit hava vónir um, at landsstýrið tekur sær um reiggj at gera nakað við hetta, aðrenn tað er ov seint, ti neyvan er gjørligt at byggja hetta

viðgjörður umborð, t.d. verða tær stóru rækjurnar pakkaðar í eitt kg. eskjur og tær meðalstóru í 5 kg. eskjur, klárar at seta í handilsdiskin.

Onnur lond í hesi vinnu hava ymsar goymdar stuðlar. Canadiarar og danir fáa

Marknaðardagur úti í Bakka

Aftur í ár skipar Kiwanis, saman við limafeløgum í Tórshavnar kommunu, fyri marknaðardegi úti í Bakka. Fleiri av feløgnum, ið vóru við í fjør, eru við aftur í ár, og okkurt er komið afturat. Tilsamans um 14 feløg bjóða tykkum vælkommum at vitja tiltøk teirra leygardagin 30. mai frá kl. 10.00 til kl. 18.00.

Umframt sölubásarnar eru nógv ókeypis tiltøk á skránni, og serliga fyri børnum, t.d. tónleikur, sjónleikur, rógving, kúlubað, hvølvus og spurnarkapping. Tvær áhuga-verðar bjargingarroynndir verða at sigga. Tann fyrri verður á Skálatrøð kl. 11.00, har Brandstøðin, Ambulancutenastan og Løgreglan fara at vísa okkum, hvussu teir handfara ein bilsamanstoyt. Tann seinna verður á Vestaruvág kl. 14.00, har danska

sjóverjan fer at vísa, hvussu stóran týðning tyrlan hevur í hjargingar- og hjálpararbeiði teirra.

Tað sjálvboðna arbeiðið, ið fer fram í teimum nógvu limalondunum, hevur ómetaliga stóran samfelagstýðning. Strævið og ofta ótakssamt arbeiði. Hjá teimum smærri feløgnum er ofta trøngtliggt fíggarliga, og noyðast tey tí at fara út til almenninngin við onkrum inntøkegevandi tilboðum. Marknaðardagurin er ein roynd at samskipa henda neyðiga partin av felagsarbeiðnum, samstundis sum børnini fáa ein møguleika til at hugna sær saman við foreldrum og vinum.

Eitt tiltak sum hetta krevur nakað av fyrirreiking, og í hesum sambandi er tað hugaligt at staðfesta, at hjálpssemi og vælvild er at finna allastaðni. Uttan hesa vælvild hevði

mestsum verið ógjørligt at farið í holt við nakað slíkt.

Tað, ið havnarfólk fyrst og fremst kenna til Kiwanis, er óivað jólatræsolan í desember. Kiwanis er ein alheims hjálparfelagsskapur, ið hevur til endamáls at hjálpa teim veiku og óhjálpu í nærumhvørvinum, og her serliga børnunum. Orðið »Kiwanis« stavar frá indíanarum í Norðuramerika, og merkir »at byggja upp«. Kiwanis Tórshavn hevur nú 17 ár á baki, og hevur hesi árin roynt og roynir framvegis at liva upp til stavnhalðið hjá felagsskapinum. Innsavnaði peningurin fer óskerdur, har nevndin metir tørvur er á hjálpi, og fleiri eru tey, tó ónevnd, ið Kiwanis Tórshavn hevur havt møguleikan at rætta hond.

